

vi är dom

vi är dom
med grått trassligt hår
och imma på glasögonen
muren ska falla
står det på tshirten varje år
vi är dom
med palestinasjalen inhandlad i
betlehem-77
hårt knuten under hakan
en bra röst har du
viskar vi
vår egen har vi tappat bort
för längesen
vi är dom
vars knän inte längre håller hela vägen fram till parken
vi får vika av och vila fötterna
på en bänk
vi är dom som genar sista biten för att
iallafall den här gången
hinna först till glasskiosken
vi är dom
vars barn har blivit för långa
för att åka vagn
och för trötta på att gå bredvid
och hålla för öronen
vi är dom korthåriga med gympaskor
de som vi vinkar till
men har glömt namnet på
vi är en varm kram
den första på hela vintern
vi är en röst som spruckit men ändå fortsätter skrika
i en avstängd megafon
vi är den orimmade ramsan
som ropats så många gånger att orden mist sin betydelse
vi är barnvagnen med den nyfödda
som hör dem för första
gången
vi är de röda fanorna med malhål

men nysydda sömmar
tejpade plakat med för små bokstäver
eftersom glasögonen förstörde dem hemma
vi är den med en liten på ryggen och en stor flagga i handen
hon som gråter samtidigt som hon ler
vi är hunden i cykelkorgen
den som har hörselskydd
vi är dom
som går samma väg varje år
ropar med samma röster
hytter med samma nävar
mot samma stängda fönster
medan håren vitnar
och huden flagnar
vi är dom
som kliver över hästbajs
omgivna av uniformerade beridna ungdomar
medan skäggen växer
sjalarna gulnar
flaggornas färger långsamt mattas
vi är solen och regnet och blåsten
den oväntade kylan och det svettiga i koftorna
vi är det ljusgröna i nyutslagna löv
vi är första maj efter första maj efter första maj
i evigheternas evighet
amen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren handala med Poeter.se id #232184 innehar upphovsrätten